

FOTO: DANIELA NAE

Barnelagsleder i 13 år

Bli bedre kjent med Anna-Marie Laberget og hennes engasjement for barnelagsarbeidet. Sammen med bl.a. mannen Øystein leder hun Tirsdagklubben på Årnes.

Side 28

Mye mer enn Drogba

Kortidsmisjonærer Hilde og Tormod Lund fra Spydeberg har lært at Elfenbenskysten er mye mer enn fransktalende mennesker, politisk uro og gode fotballspillere.

LES HVA DE HAR LÆRT PÅ SIDE 30.

Innspill
Tom Teien
Regionleder, Region øst

Tanker etter nyttår

Når dette skrives har vi akkurat lagt bak oss høytiden der vi blir minnet om det store som skjedde da Guds sønn ble født inn i denne verden. I tillegg har vi også markert overgangen til et nytt år, og for mange mennesker i dag krever denne feiringen såpass mye at det er helt avgjørende at 1. januar er en fridag.

EN HELLIG DAG

Men 1. januar, eller første nyttårsdag, er faktisk ikke bare en fridag; den er også en hellig dag i vår kalender. Lukasevangeliet forteller oss at da Vår Herre var åtte dager gammel, ble han omskåret slik loven krevde. Det ble gjort fordi Herren hadde gitt Moses disse forordningene som skulle gjelde for jødefolket, og som du kan lese om i 3. Mos 12.

«For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved», Apg 4,12.

Det er tydelig at Maria og Josef levde etter forskriftene i den gamle pakt. Trettitre dager seinere dro de nemlig opp til Jerusalem for å fremstille det lille barnet for Herren – slik skriftene også sa at de skulle gjøre.

Der i det store templet møtte de Simeon, «en rettferdig og gudfryktig mann som ventet

på Israels trøst» (Luk 2,25). Han tok det lille barnet opp i armene sine, og i sin lovsang formidlet han oppfyllelsen av skriftenes profetier om Herrens frelse som skulle sendes til jorden. Simeon fikk med egne øyne se Herrens åpenbaring, han som skulle være et lys for alle folkeslagene og en herlighet for sitt eget folk, Israel.

SIMEONS LOVSANG

Det er kanskje ikke så rart at Josef og Maria undret seg over Simeons lovsang. De hadde jo bare fulgt loven om å ta barnet med til templet. Der får de gjennom Simeon ikke bare en stadfestelse av engelens ord til Maria om at barnet skal være konge over sitt eget folk Israel, men også budskapet om at han skal være et lys for hedningene – for folkeslagene – for oss. Simeon fikk se han som alle jordens slekter skulle velsignes ved – slik Herren hadde sagt til Abraham ved utvelgelsen av sitt jødiske folk.

Det var nok ikke omskjærelsen av denne lille gutten som var det viktigste som skjedde på første nyttårsdag – åtte dager etter at han ble født. Det viktigste var navnet han fikk – Jesus – fordi han skulle frelse sitt folk fra alle deres synder.

«For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved», Apg 4,12.

At navnet Jesus ble gitt oss til frelse gir grunn til å feire – ikke bare første nyttårsdag, men også alle andre dager gjennom året!

Hjertesak

Vi har tatt kontakt med noen av våre ansatte og spurt: «Hva er din hjertesak i arbeid med kristent fellesskap?»

Frode Granerud,
områdearbeider i Østfold

– Det jeg særlig brenner for, er bibelundervisning og bibelkunnskap. Det er i Bibelen vi blir kjent med Jesus, og det blir ikke noe kristent fellesskap uten at vi kjenner ham. Også er Bibelen en kjempespennende bok, som det er veldig gøy å fordype seg i sammen.

Odd Martin Reilstad,
musikkarbeider i Misjonssalen Oslo

– Min hjertesak er at flere skal få møte Gud og bli bedre kjent med han og det han har gjort for oss. I mitt arbeid handler det om å vise Gud gjennom tekst og toner, og gjennom å bygge åndelig fellesskap i de ulike lovsangstemene.

Tove Stang Karlsen,
forsamlingsarbeider Gjøvik

– Gud er en hellig, levende og aktiv Gud, som lengter etter å vise oss miskunn, og som lengter etter at vi skal komme til ham. Jeg drømmer om å se et folk som ydmykt bøyer seg for Gud, og lar han bli stor!

Marta Lodden Furnes,
menighetsutvikler Follokirken

– Det må være å leve ærlige liv. At vi som kristne klarer å leve livene våre på en ærlig og åpen måte – både det fine og det vonde, gjennom ord og liv. På denne måten kan vi vise hvor viktig Jesus er for oss.

Harald Masvie Hovland,
pastor Vitalkirken

– Noe av det mest spennende med å jobbe i og med et kristent fellesskap er å utforske mer av hva det vil si å følge Jesus på alle livets områder.

Karsten Tollheim, pastor Lillokirken

– Jeg vil at mennesker skal få høre evangeliet så klart som mulig når jeg forkynner. Etter å ha hørt forkynnelser håper jeg at tilhørerne veit at Jesus døde for MEG, og at syndenes forlatelse er for MEG. Dette gjelder i forsamlinger, på barnelag, ungdomskvelder og på bedehus.

HÅVARD JØSSANG

Ordfører i Fredrikstad, Arne Sekkelsten, sammen med daglig leder på Solbukta, Morten Gjerløw Larsen.
Foto: Øystein Olimb

Ordføreren understrekte viktigheten av frivillighet under sin tale.
Foto: Morten G. Larsen

Taler på festen, Reidun Guldhaug.
Foto: Morten G. Larsen

En historisk dag på Solbukta

Lørdag 6. januar 2024 var en dag for historiebøkene på Misjonssambandets leirsted, Solbukta Ungdomssenter, som ligger i Onsøyskjærgården utenfor Fredrikstad.

TEKST: MORTEN GJERLØW LARSEN

Solbukta startet i 1949 med mål om å skape aktiviteter for barn -og ungdom, og det har de holdt på med siden da. Etter en omstrukturering i 2016-2017 begynte aktiviteten å øke, bl.a. med flere konserter og andre egenproduserte arrangement. «Jul i bukta» ble etter hvert et begrep, og viste seg å være noe folk hadde ønsket seg da daglig leder Morten Gjerløw Larsen lanserte konseptet og idéen om «det alkoholfrie alternativet» til ordinære julebord. Det er et show med tydelig kristent innhold og full julemiddag, men kun med mineralvann i glassene.

I desember 2023 var det hele 2100 mennesker som var på «Jul i bukta» fordelt på 14 utsolgte kvelder.

EN DRØM, ET ØNSKE OG ET MÅL

Helt siden 2017 har det vært en drøm, så et ønske, så en målsetning, å bygge ut Solbukta. Det ble gått mange runder på hvordan, og styret vedtok til slutt å bygge en større sal framfor flere «hotellrom».

Solbukta har frem til nylig hatt 120 sengeplasser, men spisesal og møtesal til kun 75 personer. I desember sto en ny stor møtesal ferdig og det ble «snik-åpning» med Jul i bukta. Nå kan Solbukta ta imot grupper på 120 personer (eller flere) på fullpensjon med overnatting og god plass til alle i en egen møtesal, hvor man kan gå videre inn i en egen sal for måltider. Man kan også «bygge om» salen til «kinosal» og ha plass til 300 personer til konserter og møter. Til selskaper med middag og underholdning samtidig, brukes en kombo-løsning i salen med plass til 160 mennesker ved bord.

DEN OFFISIELLE ÅPNINGEN

Lørdag 6. januar var det invitert til offisiell åpning av «nye» Solbukta. Ordfører i Fredrikstad, Arne Sekkelsten, var på plass og i klassisk stil erklærte han «Solbukta for åpnet!». Ordføreren takket folket på Solbukta for god medvirkning til fellesskapet i byen, og han

satte strek under viktigheten av frivillighet. Ordføreren overrakte også en blomsterhilsen og gratulasjoner til daglig leder Morten Gjerløw Larsen.

Talene var mange denne dagen. Regionleder i Misjonssambandet øst, Tom Teien, kom med en hyggelig hilsen og gratulerte. Og Reidun Guldhaug, som har vært en tro tjener både i Radio Øst, på Solbukta, og senere også i Gjenbruken Fredrikstad, holdt en tale om Solbuktas «reise» fra den spede begynnelse og frem til i dag.

Og det ble overrakt prisen «den gyldne spade» til fire gode gutter som har jobbet nærmest full tid (som frivillige) hele våren 2023 på Solbuktas byggeprosjekt.

Vi fikk også høre Solbuktas eget blandakor, Solkoret, m/ dirigent Renate Gjerløw Larsen. De var med og feiret åpning, og sang for forsamlingen. Arrangøren hadde gjort klar til ca. 120 mennesker for denne anledningen, og de fleste stolene var opptatt da arrangementet startet.

Tirsdagsklubben har vanligvis samlinger inne på bedehuset eller i gymsal, men én gang hvert år pleier de å ha skøyte-/akekveld.
Foto: Anna-Marie Laberget

LEDERE: Anna-Marie og Øystein Laberget.
FOTO: ANNA-MARIE LABERGET

- Anna-Marie Laberget, bor på Årnes i Nes på Romerike.
- Gift med Øystein fra Skogn. Har fire barn fra 7–17 år, den eldste går på Kvitsund og bor ikke hjemme lenger.
- Jobber som lærer på barneskole og som korrekturleser.
- Liker å strikke, lese bøker, brettspill og quiz.

– Jeg hviler i at det er Gud som har ansvaret

Det er misjonskallet som driver Anna-Marie Laberget når hun annenhver uke, år etter år, inviterer til «Tirsdagsklubben» på Knatten misjonshus.

TEKST: HÅVARD JØSSANG

I 13 år har Anna-Marie vært med og ledet Tirsdagsklubben på Årnes, et av mange barnelag i regionen. Nysgjerrige på hennes brann for å dele Jesus med barna tok vi kontakt og spurte henne om barnelagsarbeidet.

BEDRE Å PRØVE

– *Hvorfor ble du med i Tirsdagsklubben?*

– Da jeg flyttet tilbake til Nes med mann og to små barn i 2010, drev Ewa og Bjørn Moldkleiv Tirsdagsklubben, og jeg tenkte bli med som hjelpeleder. Det viste seg at de da var i ferd med å flytte. Våre barn var små, og vi kjente få i målgruppa, men jeg tenkte det var bedre at vi prøvde og la ned om det ikke gikk, enn at det uansett ble lagt ned. To mødre var med og hjalp til med alt det praktiske

de første årene. Nå har vi fått holde på i 13 år, så da var det nok en mening med det. Vi har også god hjelp i besøk fra regionen, en ny fast voksenleder, flere vi kan spørre innimellom og forbønn fra de eldre i misjonsforeninga.

– *Hvordan oppleves det å være leder for et barnelag år etter år?*

– Det er rikt å få være med i arbeidet i Guds rike. Noen ganger føler man på at man skulle vært flere, både barn og voksne. Vi er sårbare når flere er syke, eller når det skjer andre ting. F.eks. da håndballen flyttet treningene sine til tirsdager, og vi gikk fra ca. 20 til 5–6 barn fast på samlingene. Samtidig hviler jeg i at det er Gud som har ansvaret. Mye kunne vi gjort «bedre» om vi var flere, men så lenge det kommer barn og noen vil høre, er vår oppgave å forkynne og være gode forbilder for dem. Så er det Herren som styrer hva som skjer videre.

– *Hva er det som driver deg?*

– Misjonskallet. Det er stort å få bringe Guds ord til en ny generasjon og bli kjent med bar-

na. Hvert enkelt av dem har en sjel som skal leve evig, og trenger en Frelser. Det driver meg, forteller hun.

BETYDNINGSFULLT FOR TROEN

Anne-Marie var selv med i flere barnelag i oppveksten. Foreldrene hennes drev søndagsskole, og der fikk hun tidlig ansvar for andakter.

– *Hva betydde det for deg å være med i barnelag som liten?*

– Jeg tror at Guds ord skaper hva det nevner, og at troen kommer av forkynnelsen som man hører. Derfor vet jeg at det har betydd mye for tros livet å få høre fra Bibelen regelmessig og sammen med andre fra jeg var liten. I tillegg var det jo betydningsfullt sosialt, at man møtte venner og andre kristne barn. Jeg var ofte den eneste kristne i klassen, så det var fint å møte andre på bedehuset.

Pynta og klar til nyttårsfest.

Foto: Marielle Herje

God stemning i den nye møtesalen.

Det mangla ikkje på aktivitetsnivået på Solbukta. Begge foto: Åsmund Helland

– Det er lite som kan måla seg med leir

Johannes ynskjer at endå fleire ungdommar på Østlandet skal få oppleva det kristne fellesskapet og det gode åndelege påfyllet som pregar Nyttårs- og Ungdomsfestivalen.

TEKST: HÅVARD JØSSANG

Saman med ein god gjeng med frivillige leiarar har festivalsjef Johannes Stubhaug Braut nyleg arrangert nyttårsfestivalen på Solbukta 2023/2024. Me tok ein prat med ham om langhelga.

FESTIVALSJEF. Johannes Stubhaug Braut.
FOTO: MARIELLE HERJE.

– Dette var din første nyttårsfestival som hovudleiar, korleis vil du summere opp festivalen?

– Eg synst det var utruleg kjekt å vera på Nyttårsfestivalen i år. Me var ein veldig fin gjeng på omkring 60 stykk som treivst godt i lag. Gjennom helga hadde me kjekke aktivitetar og konkurransar, fine møter, god

mat, smågrupper og mykje latter og glede.

LYS I VERDA

– Kva var temaet, og korleis prega det dagane?
– Temaet for festivalen var «Lys». Jesus seier at han er lyset i verda. Me fekk høyra om kva det vil seia å følge Jesus og la lyset frå han leia oss i livet. Som kristne er me kalla til å gi Guds kjærleik vidare, og me fekk høyra om korleis me kan vera lys for andre i ord og handling i kvardagen vår.

– Kva gjorde de?

– På programmet stod det aktivitetar som Capture the Flag, paintball, bobleotball og stikkballturnering. Me hadde grip mikrofonen, underhaldningskveld med innslag frå ungdommane, gallamiddag og sjølvsgatt fyrverkeri på nyttårsaftan.

– Kva var høgdepunktet ditt?

– Spør du meg er det lite som kan måla seg med leir, så det vart mange høgdepunkt i løpet av festivalen. Kjekkast av alt var nok å sjå deltakarane bli kjent med kvarandre gjennom smågrupper og aktivitetar. I tillegg var det veldig sterkt å feira nattverd i lag med ungdommane.

– Etter mange år på Hurdal ble NÅF i år flytta til Solbukta, korleis synes du det har vore?

– Det har vore veldig fint å vera på Solbukta. Der er det kjekke uteområde, bra mat og gode fasilitetar. Dessutan har dei bygt på ny, flott møtesal, så det kan bli plass til endå fleire.

HÅPAR PÅ GJENSYN

– Korleis ser du på festivalane i 2024?

– Eg ser fram til festivalane som ligg framfor i 2024. Det er kjekt å få følge ungdommane over tid og me håpar at mange vil koma igjen både på Nyttårsfestivalen om eit år og på Ungdomsfestivalen på Fangekasa i mai. Me håpar også på å kunne nå endå lenger ut til nye ungdommar i år, og gi endå fleire gode opplevingar og viktig åndeleg påfyll.

– Er de i gang med planlegginga allereie?

– Me er i gang med planlegginga av Ungdomsfestivalen og eg trur det kan bli ein kjempebra festival på førsommaren. Det blir mykje uteaktivitetar, god stemning og fokus på Jesus og livet med han. Om ikkje alt for lenge er påmeldinga klar, så det er berre å spreie ordet og melda seg på.

Hilde Lund og ettåring Sigrud Helene Steinhovden Reilstad får gode råd av Marth på markedet. FOTO: TORMOD LUND

Tormod Lund foran rådhuset i Ouaninou.

FOTO: HILDE LUND

Hilde og Tormod Lund bor i Spydeberg i Indre Østfold. De er pensjonister med bakgrunn fra forvaltning og skole. Våren 2022 var de i Elfenbenskysten i tre måneder på oppdrag fra Misjonsambandet.

Pensjonister på korttidsoppdrag

Vi har mye å lære, ikke minst at vi kan være lykkelige og smile selv om livet har sine store utfordringer.

TEKST: HILDE OG TORMOD LUND

Hilde fikk uventet forespørsel fra vår kjære svigerinne Sigrun om å jobbe som lærer på den norske skolen i Ouaninou. Få uker senere, etter vaksiner og innvilget visum, landet vi i storbyen Abidjan.

Hva visste vi om Côte D'Ivoire? Vi kjente flere tidligere misjonærer, og at språket var fransk. Det hadde vært mye uroligheter og misjonen måtte «rømme» til Mali. De har gode fotballspillere, med Droghba som den store helten. Ellers visste vi svært lite skulle det vise seg.

På gjestehuset i Abidjan møtte vi misjonærene som hadde sin årlige konferanse. Det var fem familier, ettåring, student og veteranene Bergfrid Almelid og Sigfred Kiplesund. Vi fikk oppleve en levende kirke i et av byens fattigområder, hvor kirken hadde gode prosjekt for å bedre levekårene.

VEMODIG OPPDRAG

Vi skulle 700 km nord-vestover fra grønt og

tropisk til savannelandskap. I Ouaninou har misjonen boliger, leirlokaler, kontorer, kirke og skolen, Lécole Norvegiénne. Det var dette året ni elever fordelt på nesten alle trinn. Et vemodig oppdrag var å avvikle skolen. Det ble tre måneder med lærdom på mange plan, ikke minst for lærerne.

Ouaninou, med sine 6000 innbyggere, er et knutepunkt for handel med stort marked hver søndag. Kommunen har bygd ut vann og elektrisitet, skoler og et sykehus. Det er skoleplikt, men ikke alle følger opp, og barna trenges også hjemme.

Det bygges nye veier, men i Afrika er det dårlig med vedlikehold. Vi handlet på markedet til det daglige hushold, men måtte reise 45 minutter på humpete veier til «supermarkedet».

IKKE ENKELT Å VÆRE KRISTEN

I alle landsbyene er det moské. Her er islam dominerende religion. Folk virket vennlige selv om de hadde forskjellig religiøs tro, men det er ikke enkelt å være kristen i en muslimsk familie.

Vi var med på alfabetiseringskurs og bibelfortellinger på film driftet av aggregat. Det er flere stammer og språk i området. Misjonen arbeider primært med mahoustammen.

En vesentlig del er oversettelse av Bibelen.

Hva skjer i Elfenbenskysten og Ouaninou nå? Det er et stort ansvar og privilegium å drive misjon i et av verdens mest fattige og urolige områder. Det kommer nå nye misjonærer, og det må fylles på med flere ganske raskt.

INNSAMLING AV PLASTSØPPEL

Bistand og diakoni går hånd i hånd med evangelisering. Misjonsstyret har nå i sin strategiplan innsamling av plastsøppel. Det er ikke verdig å leve med all denne søpla flytende rundt som dyrene spiser. Et viktig miljøprosjekt som Gjenbruken vil finansiere.

Vi savner våre venner, Sara, hushjelpen vår på 17, dansen og trommespillet i kirken, de nydelige og smilende barna i de fargerike klærne. Vi leser nyheter fra Afrika hver dag. Du bor ikke her over noen tid uten å bli fascinert og berørt. Vi har mye å lære, ikke minst at vi kan være lykkelige og smile selv om livet har sine store utfordringer.

Det var godt å komme hjem igjen til familien, men barnebarna var skuffet over at vi ikke hadde sett noen elefanter. De store dyrene er utryddet i Vest-Afrika på grunn av vestens uvettige handlinger.

Regionkonferansen 2024

FOTO: FRODE MIKAL NILSEN

Helgen 31. mai – 2. juni inviteres det igjen til regionkonferanse for Misjonssambandet øst – denne gang på Hurdal Verk folkehøgskole. Årsmøtet for regionen avholdes lørdag 1. juni.

TEKST: TOM TEIEN

FOR HELE FAMILIEN

Selv om alle detaljene ikke er helt klare enda, legges det opp til å fylle helgen med spennende program for hele familien – og for alle generasjoner. Konferansen starter på fredag ettermiddag/kveld, og avsluttes med gudstjeneste søndag formiddag.

Rent geografisk ligger Hurdal Verk ganske midt i regionen, og skolens fasiliteter er godt egnet til å ta imot oss alle – enten vi vil bo på internatrom eller overnatte i egen campingvogn, bobil eller telt.

Det vil også bli mulighet til å kjøpe alle måltider på skolen, eller man kan selvsagt også velge å ordne maten selv.

ÅRSMØTE

Det meste av lørdagen er satt av til regionens årsmøte. I tillegg til ordinære poster som årsmeldinger, regnskapsrapporter, valg og samtale om arbeidet, skal det denne gangen også behandles og vedtas ny lov for regionen. Vi oppfordrer alle misjonsfelleskapene til å velge utsendinger til årsmøtet – for å være med å bidra til videre utvikling av arbeidet i regionen vår.

REGIONFELLESKAP

Det er vårt sterke ønske at denne helgen skal bli en storsamling for alle generasjoner. Vi tror det er viktig å komme sammen for å oppmuntre hverandre til å fortsette arbeidet for Guds rike, både i vår region og utover på misjonsfeltene!

Sett av helgen nå! Følg med på våre nettsider, og når tiden nærmer seg vil det også bli sendt ut mer detaljert informasjon om program og frister for påmelding!

Kommende leirer i Misjonssambandet øst, mars – juni

Gla'helg | Solåsen | TFU | 01.–03.mar
 Ungdomsleir | Solåsen | 8.–10. trinn | 01.–03. mar
 Gamingleir | Solbukta | 12–15 år | 08.–10.mar
 Påskeleir | Solåsen | 5.–7. trinn | 15.–17.mar
 Påske for alle | Livoll | Familie | 28.mar–01.apr
 BBB-leir: Vår | Solbukta | Familie | 20.apr–21.apr
 BBB-leir 1 | Solåsen | Familie | 04.mai–05.mai
 Ungdomsfestivalen | Fangekasa | 8.trinn–3. vgs | 09.–12.mai
 Mammaleir | Solåsen | Familie | 01.–02.jun
 Splæsjeleir | Solåsen | 2.–4 trinn | 07.–09.jun
 Minisommerleir | Solbukta | 2.–4. trinn | 14.–16.jun
 Watergames | Solåsen | 5.–7. trinn | 14.–16.jun
 Sommerleir | Hurdal Verk FHS | 2.–7. klasse | 21.–23.jun
 Sommerleir | Solbukta | 5.–7. trinn | 21.–23.jun
 Minileir | Livoll | 3–6 år m/voksen
 Sommerleir | Livoll | 1.–4. trinn | 24.–26.jun

Personalendringer

- Ole Andreas Austbø starta som menighetsarbeider i Misjonssalen Oslo i en 20 % stilling fra 1. desember 2023.
- Sunniva Fuglestveit-Sørheim starta som menighetsarbeider i Misjonssalen Oslo i en 80 % stilling fra 1. januar 2024.
- Håvard Jøssang starta i en 70 % fast stilling som administrasjonskonsulent ved regionkontoret fra 1. januar 2024.
- Sonja Leirvik er ansatt som utviklingskonsulent i Misjonssambandet øst i 40 % stilling fra 1. januar 2024. Dette er en stilling innen barne- og ungdomsarbeidet i regionen.
- Harald Masvie Hovland og Erika Vestre er ansatt i Misjonssambandet øst fra 1. januar 2024, Harald som pastor i Vitalkirken og Erika som diakon i Vitalkirken, begge i 50 % stilling. De har tidligere arbeidet med nyplantingen Vitalkirken som ansatte i Misjonssambandet Norge.
- Steinar Gulbrandsen slutta i sin stilling som seniorkonsulent ved årsskiftet.